

2. adventna nedelja Nedelja mož in fantov Barbara, mučenka 04. 12. 2016	Ob 7.00 uri za žive in + farane Ob 10.00 za + Kristino Rupnik (1218)
Ponedeljek 05. 12. 2016 Saba, opat in mučenec	Ob 07.00 za + Cecilijo Jug in sorodnike
Torek 06. 12. 2016 Nikolaj (Miklavž)	Ob 18.00 za + Amalijo Juhart (1222)
Sreda 07. 12. 2016 Ambrož, škof	Ob 18.00 za + Franca Kropfa
Četrtek 08. 12. 2016 Brezmadežno spočetje Device Marije	Ob 07.00 za + Alojza Rebernaka (obl.) Ob 18.00 za + Marijo in Franca Flisa
Petek 09. 12. 2016 Peter Fourier, redovnik	Ob 18.00 za + Antona Juharta (iz Prepuža)
Sobota 10. 12. 2016 Jana	Ob 07.00 za + Ludvika Zorka (1205)
3. adventna nedelja Dekliška nedelja Damaz, papež 11. 12. 2016	Ob 7.00 uri za žive in + farane Ob 10.00 uri za + Alojza Firerja (obl.) in sina Božidarja

1. Včeraj smo imeli »miklavževanje«. Naši mladinci so nam pripravili lepo igro, mladinski zbor pa jo je še popestril s prijetnim petjem. Iskrena hvala Luciji Pučnik in vsem, ki ste pripravili »miklavževanje«, Klavdiji in mladinskemu zboru za sodelovanje, hvala »svetemu Miklavžu« - videli smo, da se je v nebesih od lanskega leta kar pomladil. Po obdarovanju otrok pa smo obiskali še nekatere bolnike in jih osrečili z obiskom, s pesmijo in simbolnim darilom. Hvala pa tudi gospodinji Mirjani in Mileni za kosilo in večerjo za vse nastopajoče.
2. V preteklem tednu je potekala akcija podiranja drevja za obnovo strehe. Že prejšnji teden je veliko drevja podrl Jože Pučnik, v tem tednu pa ste se mu pridružili: Slavko Pučnik, Milek Orož in Dušan Podrgajs. Iskren boglonaj.
3. V sredo smo imeli tudi koline. Iskren boglonaj družini Lubej za prašiča, pa tudi vsem mesarjem: Alojzu, Andreju in Miranu Lubeju, Albinu Pučniku, Stanku Mlakarju in Petru Tonkoviču. Iskren boglonaj.
4. Iskrena hvala za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

LETO POGOSTEJŠEGA OBISKA DELAVNIŠKIH MAŠ

Papež Franček je dejal, da je molitev za pokojne predvsem znamenje naše hvaležnosti za pričevanje, ki so nam ga pustili, in za dobro,

ki so nam ga storili: »Je zahvala Gospodu, da nam jih je podaril, za njihovo ljubezen in njihovo prijateljstvo.« Cerkev na poseben način moli za pokojne med sveti mašo. Duhovnik pravi: »Spomni se, Gospod, svojih vernih, ki so bili pred nami z znamenjem vere in spijo v miru. Gospod, podeli njim in vsem, ki počivajo v Kristusu, blaženost, luč in mir« (Rimski kanon). »To je preprost, učinkovit spomin, poln pomena, saj naše drage izroča Božjemu usmiljenju. S krščanskim upanjem molimo, da so z Njim v raju, v pričakovanju, da se bomo ponovno srečali v tisti skrivnosti ljubezni, ki je ne razumemo, a vemo, da je resnična, saj nam jo je obljubil Gospod.« Vsi bomo vstali in bomo za vedno ostali z Jezusom.

Ob spominjanju vernih rajnih pa ne smemo pozabiti moliti tudi za žive, ki se vsak dan skupaj z nami spoprijemajo z življenjskimi preizkušnjami. Potreba po tej molitvi je še bolj očitna, ko jo postavimo v luč izpovedi vere, ki pravi: »Verujem občestvo svetnikov.« Papež Francišek je zatrdil: »To je skrivnost, ki izraža lepoto usmiljenja, ki nam jo je razodel Jezus. Občestvo svetnikov nam namreč razkriva, kako smo vsi potopljeni v življenje Boga in živimo v njegovi ljubezni. Vsi, živi in rajni, smo v občestvu, združeni v skupnost tistih, ki so prejeli krst, ki se hranijo s Kristusovim telesom in so del velike Božje družine.« Vsi smo del iste družine. In zato molimo eni za druge.

SPORED ČIŠČENJA CERKVE – iz vasi:

Prihova:	petek, 9. dec. 2016
Raskovec:	petek, 16. dec. 2016
Dobrova:	petek, 23. dec. 2016
Dobriška vas:	petek, 30. dec. 2016
Pobrež:	petek, 6. jan. 2017
Novo Tepanje:	petek 13. jan. 2017
Zg. Grušovje:	petek 20. jan. 2017
Sp. Grušovje:	petek 27. jan. 2017
Preloge:	petek 3. febr. 2017

Razpored bralcev Božje Besede

2. adventna nedelja Nedelja mož in fantov 04.12.2016	7.00 1. berilo: Jože Pliberšek 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Polona Mlakar 2. berilo: Žan Pem
3. adventna nedelja Dekliška nedelja 11.12.2016	7.00 1. berilo: Mira Rubin 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Pavlica Pučnik 2. berilo: Marijana Pučnik
4. adventna nedelja Otroška nedelja 18.12.2016	7.00 1. berilo: Martin Juhart 2. berilo: Albin Pučnik	10.00 OTROCI

Svetnik tedna – sveti Ambrož, škof

Ambrož je bil državni namestnik severnoitalijanskih pokrajin Ligurije in Emilije s sedežem v Milanu. Zaradi njegove pravičnosti so ga vsi spoštovali. Ko je proti koncu leta 374 umrl milanski škof Avksencij, so se duhovniki in verniki zbrali v cerkvi, da bi izvolili njegovega naslednika. Med množico so bili krivoverski arijanci in pravoverni kristjani skoraj izenačeni. Med seboj so se prepirali, tedaj pa je v škofijsko cerkev prišel namestnik Ambrož z oddelkom vojakov in zaukazal tišino. To tišino je nenadoma pretrgal otroški glas, ki je zaklical: »Ambrož naj bo škof!« Množica je to sprejela kot božji glas in Ambrož je bil res izvoljen za milanskega škofa, čeprav je bil tedaj šele katehumen-pripravnik na sveti krst. Po kratkih pripravah je bil krščen, 7. decembra 374 pa je bil posvečen v škofa. »Prejel si duhovniško poslanstvo in na krnu Cerkve sedeč krmariš ladjo proti valovom. Drži krmilo vere, de te ne bodo mogli zмести viharji tega sveta!« Tako je v enem svojih številnih pisem zapisal milanski škof sveti Ambrož, ena najpomembnejših škofovskih osebnosti v Cerkvi. Rodil se je leta 339 v Trieru (v današnji Nemčiji), kjer je bil njegov oče vodja pretorijanske prefekture za rimsko provinco Galijo. Mati je bila zgledna krščanska žena, ki se je po moževi zgodnji smrti s tremi otroki vrnila v Rim. Tam je Ambrož uspešno končal retorske in pravne nauke, nato pa se je posvetil državniški službi v Milanu, kjer ga je kot pripravnika na prejem svetega krsta doletelo 'plebiscitno' imenovanje za škofa. Ko je postal škof, je bilo njegovo prvo dejanje, da je svoje veliko premoženje razdelil ubogim, ki jim je ostal skrben oče do smrti. Njegova druga skrb je bila, da se je temeljito izobrazil v bogoslovnih naukih, predvsem po študiju Svetega pisma in cerkvenih očetov. Bil je zelo učljiv in ponižnega srca, zato je naglo napredoval. Svoja spoznanja je posredoval vernikom v odličnih pridigah, ki so pritegnile tudi takega genija kot je bil sveti Avguštin. Ta pričuje, da je škof Ambrož "krščanski nauk najraje razlagal ob svetopisemskih zgledih in osebah. O zakramentih in bogoslužju je govoril tako jasno in nazorno, da so ljudje ob njih spoznavali moralni in praktični vidik verskih resnic.« Škof Ambrož si je vedno prizadeval za neodvisnost Cerkve od svetne oblasti. Pri tem se je skliceval na Jezusove besede: "Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega." Cesarja Teodozija, ki je v navalu jeze dal pomoriti v Solunu veliko število upornikov, je kaznoval z javno pokoro, ki jo je ta ponižno izvršil. Pomembno vlogo je škof Ambrož odigral kot bogoslovni pisatelj in oblikovalec zahodne pobožnosti. V bogoslužje je vpeljal ljudsko petje in sam je napisal več himen in pesmi, preprostih po jeziku in obliki, in jih sam tudi uglasbil. Zapustil je bogato zbirko bogoslovnih spisov, pridig in pisem. Umrl je leta 397.

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

**ŽUPNIJE VNEBOVZETJA
BL. DEVICE MARIJE.**

2. adventna nedelja

**Spreobrnite se, približalo se je
nebeško kraljestvo.**

Nedelja mož in fantov

04. 12. 2016 – 11. 12. 2016

Papež Francišek: Zastavljati si vprašanja o naši veri je nekaj dobrega

V določenih trenutkih imamo seveda lahko vsi dvome, tudi glede vere: »Dvomi, ki v pozitivnem smislu zadevajo vero, so znamenje, da želimo bolje in temeljiteje spoznati Boga, Jezusa, in skrivnost njegove ljubezni do nas.« To so dvomi, zaradi katerih iščemo, študiramo, gledamo, prosimo za nasvet – dvomi, ki nam omogočajo rasti. Zastavljati si vprašanja o naši veri je torej nekaj dobrega, saj nas to spodbuja, da jo poglobimo. Vendar pa je dvome vseeno potrebno tudi preseči. Zato je nujno poslušati Božjo Besedo in razumeti, kar nas uči. Pomembna pot, ki nam pri tem zelo pomaga, je kateheza, preko katere oznanilo vere srečamo v konkretnosti osebnega in skupnostnega življenja. Istočasno pa obstaja še ena, prav tako pomembna pot. In sicer, koliko je le mogoče, živeti vero.

Iz vere ne smemo narediti abstraktne teorije, v kateri se dvomi množijo. Iz vere moramo narediti naše življenje. Prizadevati si moramo udejanjati jo preko služenja bratom, zlasti najbolj ubogim. Takrat tudi številni dvomi izginejo, saj čutimo navzočnost Boga in resnico evangelija v ljubezni, ki prebiva v nas, ne da bi sami imeli zasluge za to, in jo delimo z drugimi. Bog si s svojo ljubeznijo nikoli ne premisli!

»Kakor lahko vidimo, dragi bratje in sestre, tudi ti dve deli usmiljenja nista daleč od našega življenja. Vsakdo med nami si lahko prizadeva in ju živi, da bi udejanjil Gospodove besede, ko reče, da skrivnost Božje ljubezni ni bila razodeta modrim in razumnim, ampak malim (glej Lk 10,21; Mt 11,25-26).« Najgloblji nauk, ki smo ga poklicani posredovati, in najzanesljivejša gotovost, da bi prišli iz dvomov, je torej Božja ljubezen, s katero nas je vzljubil (glej 1 Jn 4,10). To je velika ljubezen, zastonjska in podarjena za vedno. Bog si s svojo ljubeznijo nikoli ne premisli! Vedno gre naprej in čaka, svojo ljubezen podari za vedno in mi moramo čutiti odgovornost zanjo, da bi bili njeni pričevalci, ko bratom nudimo usmiljenje.